



LUXEMBOURG

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 60/08

ze dne 3. září 2008

Rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-402/05 P a C-415/05 P

*Yassin Abdullah Kadi a Al Barakaat International Foundation v. Rada a Komise***SOUDNÍ DVŮR ZRUŠIL NAŘÍZENÍ RADY, KTERÝM BYLY ZMRAZENY PROSTŘEDKY
Y. A. KADIHO A AL BARAKAAT FOUNDATION**

Soudní dvůr tím, že zrušil rozsudek Soudu prvního stupně, rozhodl, že soudy Společenství mají pravomoc přezkoumávat opatření přijatá Společenstvím, kterými se provádí rezoluce Rady bezpečnosti Spojených národů. V rámci výkonu této pravomoci dospěl Soudní dvůr k závěru, že nařízení porušuje základní práva, které Y. A. Kadimu a Al Barakaat přiznává právo Společenství.

Yassin Abdullah Kadi, bydlícím v Saudské Arábii, a Al Barakaat International Foundation, nadace usazená ve Švédsku, byly Výborem pro sankce Rady bezpečnosti Spojených národů označeni za osobu a subjekt spojené s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem. Na základě několika rezolucí Rady bezpečnosti mají všechny členské státy Organizace spojených národů povinnost zmrazit prostředky a jiná finanční aktiva, které jsou přímo či nepřímo kontrolovány takovými osobami a subjekty.

Za účelem provedení těchto rezolucí v rámci Evropského společenství přijala Rada nařízení¹, kterým bylo nařízeno zmrazení prostředků a jiných hospodářských aktiv osob a subjektů, jejichž jména a názvy jsou uvedeny na seznamu, který je přílohou tohoto nařízení. Tento seznam je pravidelně aktualizován, aby tak byly zohledněny změny učiněné v konsolidovaném seznamu sestaveném Výborem pro sankce, orgánem Rady bezpečnosti. Dne 19. října 2001 tak bylo do konsolidovaného seznamu doplněno jméno Y. A. Kadimo a název nadace Al Barakaat a následně byly převzaty i do seznamu obsaženého v nařízení Společenství.

Yassin Abdullah Kadi a Al Barakaat podali k Soudu prvního stupně žaloby na neplatnost tohoto nařízení, v nichž tvrdili, že Rada neměla pravomoc přijmout předmětné nařízení a že toto nařízení porušilo několik z jejich základních práv, zejména právo vlastnit majetek a právo na obhajobu. Soud svými rozsudky ze dne 21. září 2005 odmítl žalobní důvody uplatněné Y. A. Kadim a Al Barakaat v plném rozsahu a ponechal nařízení v platnosti². Soud zejména rozhodl, že soudy Společenství nejsou v zásadě příslušné (s výjimkou některých kogentních norem mezinárodního práva označovaných jako *ius cogens*) k přezkumu platnosti

¹ Nařízení Rady (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002 o zavedení některých zvláštních omezujících opatření namířených proti některým osobám a subjektům spojeným s Usámou bin Ládinem, sítí Al-Kajdá a Talibanem a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 467/2001 (Úř. věst. L. 139, s. 9).

² Rozsudky ze dne 21. září 2005, Yusuf a Al Barakaat International Foundation v. Rada (T-306/01) a Kadi v. Rada a Komise (T-315/01) (viz tisková zpráva 79/05).

předmětného nařízení, neboť členské státy mají podle Charty Spojených národů, tj. mezinárodní smlouvy, která má přednost před právem Společenství, povinnost podřídit se rezolucím Rady bezpečnosti.

Yassin Abdullah Kadi a Al Barakaat napadli tyto rozsudky u Soudního dvora kasačními opravnými prostředky.

Soudní dvůr zaprvé potvrdil, že Rada měla pravomoc k přijetí nařízení na základě článků Smlouvy o ES, které zvolila³. Soudní dvůr rozhodl, že i když se Soud dopustil ve svých úvahách určitých pochybení, jeho konečný závěr o tom, že Rada měla pravomoc přijmout toto nařízení, není nesprávný.

Soudní dvůr však konstatoval, že se **Soud dopustil nesprávného právního posouzení, když dospěl k závěru, že soudy Společenství nejsou v zásadě příslušné k přezkumu vnitřní legality napadeného nařízení.**

Přezkum platnosti jakéhokoli aktu Společenství z hlediska základních práv prováděný Soudním dvorem musí být považován ve společenství práva za výraz ústavní záruky vyplývající ze Smlouvy o ES coby autonomního právního systému, který nemůže být narušen mezinárodní dohodou.

Soudní dvůr zdůrazňuje, že přezkum legality ze strany soudu Společenství se týká aktu Společenství, kterým se provádí předmětná mezinárodní dohoda, a nikoli této dohody samotné. Případný rozsudek některého ze soudů Společenství, kterým by bylo rozhodnuto, že akt Společenství, kterým se provádí rezoluce Rady bezpečnosti, odporuje normě vyšší právní síly z právního řádu Společenství, neznamená zpochybnění přednosti této rezoluce na úrovni mezinárodního práva.

Soudní dvůr dospěl k závěru, že soudy Společenství musí zajišťovat v zásadě úplný přezkum legality veškerých aktů Společenství z hlediska základních práv, která jsou součástí obecných zásad práva Společenství, a to včetně aktů Společenství, které stejně jako sporné nařízení provádí rezoluce přijaté Radou bezpečnosti.

V důsledku toho **Soudní dvůr zrušuje rozsudky Soudu.**

Soudní dvůr dále v rámci rozhodování o žalobách na neplatnost podaných Y. A. Kadim a Al Barakaat uvedl, že vzhledem ke konkrétním okolnostem, které provázely zápis jmen navrhovatelů na seznam osob a subjektů, na něž se vztahuje zmrazení prostředků, je třeba dospět k závěru, že jejich **práva obhajoby, konkrétně právo být vyslechnut, a právo na účinnou soudní ochranu, nebyla zjevně dodržena.**

Soudní dvůr k tomu připomíná, že účinnost soudního přezkumu implikuje, že orgán Společenství má povinnost sdělit dotčené osobě nebo subjektu v nejšířším možném rozsahu důvody, o něž se předmětné opatření opírá, a to buď v okamžiku, kdy je o tomto opatření rozhodováno, nebo alespoň co nejdříve po rozhodnutí, aby těmto adresátům bylo umožněno využít v příslušných lhůtách jejich práva na opravný prostředek.

Soudní dvůr uznává, že předchozí sdělení důvodů by mohlo ohrozit účinnost opatření ke zmrazení prostředků a hospodářských zdrojů, která musí, jak vyplývá z jejich povahy, využít účinku překvapení a musí být uplatněna s okamžitou účinností. Z týchž důvodů orgány Společenství neměly ani povinnost vyslechnout dotčené osoby před zápisem jejich jména nebo názvu na seznam.

Předmětné nařízení však neupravuje žádný postup pro informování o skutečnostech, které odůvodňují zápis jména nebo názvu dotčených osob nebo subjektů na seznam, ať již při zápisu, nebo po něm. Rada Y. A. Kadiho ani Al Barakaat nikdy neinformovala o skutečnostech v jejich neprospěch, kterými byl odůvodněn prvotní zápis jejich jména nebo názvu na seznam. Toto porušení práv obhajoby Y. A. Kadiho a Al

³ Články 60 ES a 301 ES ve spojení s článkem 308 ES.

Barakaat vede rovněž k porušení práva na soudní ochranu, neboť nemohli hájit svá práva před soudem Společenství za uspokojivých podmínek.

Soudní dvůr rovněž dospěl k závěru, že **zmrazení prostředků je neodůvodněným omezením vlastnického práva Y. A. Kadiho.**

Soudní dvůr má za to, že omezující opatření zavedená nařízením představují omezení tohoto práva, která mohou být v zásadě odůvodněna. Poukazuje na to, že význam nařízením sledovaných cílů může odůvodnit nepříznivé dopady, a to i značné, na některé osoby a zdůrazňuje, že příslušné vnitrostátní orgány mohou uvolnit prostředky nezbytné k úhradě základních potřeb (úhrada nájemného, úhrady za lékařskou péči atd.).

Soudní dvůr je však toho názoru, že předmětné nařízení bylo přijato, aniž by byla Y. A. Kadimu poskytnuta jakákoli záruka, že bude mít možnost vylíčit příslušným orgánům svoji verzi, ačkoli je vzhledem k obecnému rozsahu a skutečné době trvání zmrazení prostředků, které na něj bylo uplatněno, takováto záruka nezbytná k zajištění ochrany vlastnického práva.

Soudní dvůr proto zrušuje nařízení Rady v rozsahu, v němž stanoví zmrazení prostředků Y. A. Kadiho a Al Barakaat.

Soudní dvůr však uznává, že zrušení tohoto nařízení s okamžitým účinkem by mohlo vážně a nevratně narušit účinnost omezujících opatření, neboť v mezidobí předcházejícím jeho případnému nahrazení novým nařízením by dotyčná osoba a subjekt mohly podniknout kroky s cílem vyhnout se tomu, aby na ně mohlo být zmrazení prostředků nadále uplatňováno. Soudní dvůr dále uvádí, že nelze vyloučit, že uvalení takovýchto opatření na Y.A. Kadiho a a Al Barakaat by se mohlo ukázat z věcného hlediska jako odůvodněné. Vzhledem k uvedenému **rozhodl Soudní dvůr o zachování účinků nařízení po dobu, která nesmí přesáhnout tři měsíce a která počíná dnešním dnem, aby tak bylo Radě umožněno zhojit zjištěná porušení práva.**

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: BG, ES, CS, DA, EL, EN, FR, IT, HU, NL, PL, PT, RO, SK, SL, FI, SV

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C-402/05>

Zpravidla ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vyhlášení.

Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028

Obrazové záznamy z vyhlášení rozsudku jsou dostupné na EBS „Europe by Satellite“, službě poskytované Evropskou komisí, Generálním ředitelstvím pro komunikaci,

L-2920 Lucemburk, Tel.: (00352) 4301 35177 Fax: (00352) 4301 35249 nebo B-1049 Brusel, Tel.: (0032) 2 2964106 Fax: (0032) 2 2965956